

Laivas

THE SHIP

Savaitinis Lietuvių R. Katalikų Laikraštis

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

No. 24

Birželio (June) 13, 1925 M.

Metai V.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

Del "Laivo" Pagerinimo.

Pradėjus šiomet eiti "Laivui" didesniu formatu, nevisi skaitytojai buvo patenkinti. Teko grdėti kai kurių rugojimų, kam "Laivas" spausdinamas toks didelis, mažesnis "Laivelis" atrodęs gražiau, ir popieris buvęs geresnis ir dailiau papuoštas; o dabar "Laivas", tiesa, esąs didesnis, bet ne taip gražus.

Tačiau kiti reiškė pasitenkinimo, sakydami, kad "Laivas" dabar tai jau atrodo kaip tikras laikraštis, o jam esant dabar plonesniam, kaip pernai, patogiausiai busią metų pabaigoje sudaryti

gražią knygą iš visų 52 "Laivo" numerių.

"Laivo" leidėjai klausėsi šitų kalbų ir svarstė, ar negalima būtų visų skaitytojų patenkinti. Iš karto del lėšų stokumo, negalima buvo kas nors daryti, kad "Laivą" pagerinus. Bet atsirandant vis daugiau palankumo "Laivui" skaitytojų tarpe, "Laivo" leidėjai nutarė sulig išgalia laikraštį patobulinti.

Ir štai "Laivo" administracija jau užsakė "Laivui" geresnio popierio ir gražų viršelį, kuris puoš visą laikraštį.

Nuo Liepos mėnesio š. m. "Laivas"

eis jau kur kas pagerintas. Formatas, didys, nebus pakeistas, tik popieris geršnis ir paveikslai papuošimui bus duota.

Tiesa, tam bus reikalo padaryti daug išlaidų, bet "Laivo" kaina nebus padidinta. "Laivo" leidėjai tikisi, kad "Laivo" skaitytojai ir preteliai ir taip parems savo mylimąjį laikraštį.

Ypač daug laukiama paramos iš rengiamojo pikniko "Laivo" naudai. Piknikas įvyks Liepos 12 dieną šių metų National Grove, Riverside, Ill.

Tikimasi, kad visi "Laivo" skaitytojai, gyvenantieji Chicagoje ir apielinkėse, nepatingės atsilankyti į šį pikniką ir savo skatiku paremti "Laivą". Kiekvienas, kuriam rupi, kad "Laivas" eitų vis geryn, skaitys savo priederme tai padaryti.

Taigi visi "Laivo" skaitytojai kviečiami prisidėti prie "Laivo" pagerinimo. I be abejo bendromis pastangomis padarysime tai, kad "Laivas" teiks kiekvienam pasigrožėjimo ir savo išvaizda ir savo turiniu.

PRIEKRYŽIAUS.

Tavo kryžius, Jėzau brangus,
Sielai duod' ramybės,
Nors vargai, it jurių bangos
Mėto ją beribės...

Jėzau, Dieve, iš malonės
Kryžių man paskyrei;
Didės mano padėkonės
Kol kas nepatyrei.

Dovanoki, Jėzau mielas,
Kad už tai dėkoti
Neišmokau kilnia siela,—
Kryžių įkainuoti.

Išmokink, mane, kantriausis,
Kryžių pamylėti.
Jėzau, del Tavęs meiliausis
Malonu kentėti.

Daug patyriau aš paguodos
Per tave, kryželi...

Gijo žaizdos, mintys juodos
Nyko iš širdelės.

Priešai keršto audrą kėlė,
Skausmai širdį gėlė,
Tu, kryželi, mane vėliai
Gelbėjai, pakėlei.

Išmokink mane, o Jėzau,
Priešus pamylėti
Ir už skaudžią jų netiesą
Geru atmokėti.

Paniekos vargingą kryžių
Kurį man gamina,
Kuomet šmeižti pasiryžę,
Galvai skausmą pina.

Kuomet žodį piktai gano
Kardu širdį neria,
Kuomet vargšei sielai mano
Skausmo tinklą neria,—

Dovanoki mano priešams,
Jėzau, nedorybes
Jiems atleiski kaltes viešas,
Dideles, beribes...

Brangus Jēzau, tu už juosius
Brangų kraują liejai

Ir ant kryžiaus sopuliuose
Mirti panorėjai.

Jēzau Kristau, duok atjausti
Kryžių tą brangiausią,

Leisk prie kojų prisiglausti
— Tavo, o Švenčiausis.

Lai del Tavęs čia ant žemės
Bus kentēt malonu,

Lai stiprybės siela semia
Iš atverto šono.

Kad man saulē paskutinē
Švies dienos gyvybei,
Duok, kryželi, kad krutinē
Sveikintų Beribį.

Kad pabaigus žemės vargą
Eičiau pasilsėti
Ir į Dievo šventą veidą
Amžinai žiurėti.

Julė Poškienė,
Phila, Pa.

Palaimintas Juozapas Cafasso.

(Gimē 1811, mirē 1860).

Garbingasis Dievo Tarnas Juozapas Cafasso 1925 m. 3 geg. dieną šv. Tėvo Pijaus XI priskirtas prie palaimintųjų skaičiaus. Čia aduodame keletą žinių iš pal. Juozapo Cafasso gyvenimo.

Juozapas Cafasso gimē 15 sausio d. 1811 m. Castelanovo o'Asti. Iš pat jaunumės pasižymėjo pamaldumu ir gallestingumo darbais. 1826 m. jisai įstojo į dvasinę seminariją de Chieri, kur jį skaitė antruoju Aloizu de Gonzaga. 1833 m. tapo išventintas į kunigus. Po metų jisai budamas Turin'o Aukštojoje Seminarijoje, ruošėsi jaunutis kunigas prie švento savo veikimo. Toje pat dv. Seminarijoje pavesta jam buvo mokyti klierikus moralinės teologijos. Juozapas Cafasso darbavosi čia per 22 metu iškartu kaipo pagalbininkas Don Guala, o paskui kaipo jo įpėdinis.

Jisai buvo ne vien tik mokytojas ir direktorius, bet irgi apaštalas. Prie jo klausyklos grudosi prasti žmonelėsvargšai, bet irgi kunigai ir vyskupai, Turin'o aristokratai. Konfesionale jisai darbavosi iki pat savo mirtinai ligai. Jisai mirē 23 birželio dieną 1860 m. Palaidotas Turine Consolata bažnyčioje.

Delei padarytų per jo užtarimą stebuklų, jisai šiais metais įskaitytas šv. Tėvo į palaimintųjų skaičių.

II SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija.

LK. 14, 16-24.

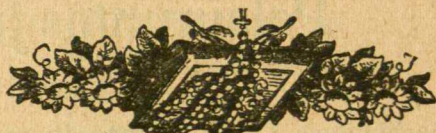
NUO metu Jėzus tarė pariziejams: Vienas žmogus prisirengė didelę vakarienę ir pakvietė daug. Vakarienės valandą jis siuntė savo tarną pasakyti pakvietsiems, kad ateitu, nes visa jau prirengta. Tuomet jie visi draug ėmė išsikalbinėti. Pirmasis jam sakė: pirkau ukį ir turiu eiti jo apžiūrėti; prašau tave, laikyk mane išteisintu. Kitas tarė: Pirkau penkis jungus jaučių ir einu jų išmėginti; prašau tave, laikyk mane išteisintu. Vėl kitas sakė: Vedžiau pačią ir todėl negaliu ateiti. Tarnas sugrįžęs pasakė visa tai savo valdovui. Supykęs šeimininkas tarė savo tarnui: Eik greitai į miesto gatves ir skersgatvius ir įvesk čia beturčius, lučsus, aklius ir raišus. Tarnas vėl pranešė: Valdove padaryta, kaip liepei, bet yra vietos. Tuomet valdovas tarė tarnui: Eik į kelius ir patvorius ir priversk įeiti, kad mano namai būtų pilni. Sakau gi jums, nevienas anų pakviestųjų žmonių neragaus mano vakarienės.

Lekcija.

I. JO. 3, 13-18.

YLIMIAUSIEJI: nesistebėkite, jei pasaulis jusų nekenčia. Mes žinome, kad perėjome iš mirties į gyvenimą, nes mes mylime brolius. Kas nemylė, pasilieka mirtyje. Kiekvienas, kurs nekenčia savo brolio yra žmogžudys; ir ius žinote, kad kiekvienas žmogžudys neturi amžinojo jame pasiliekančio gyvenimo. Tuo mes pažinome Dievo meilę, kad jis guldė už mus savo gyvybę; ir mes turime guldėti gyvybę už brolius. Jei kas turi šio pasaulio lobių ir, matydamas, kad jo brolis turi reikalo, uždaro jam savo širdį, kaip gi pasiliks jame Dievo meilė? Mano vaikeliai, nemylėkime žodžių, ne liežuvių, bet darbu ir tiesa.

ŠVENČ. JĖZAUS ŠIRDIES ŠVENTĖ.

Evangelija

JO. 19, 31-35.

A NUO metu, kadangi buvo Prisirengimo diena, kad kunai nepasiliktų ant kryžiaus subatoje, (nes subatos diena buvo didžioji), žydai meldė Pilotą, kad būtų sulaužyta jiems blauzdos ir kad jie būtų nuimti. Todėl kareiviai atėjo ir sulaužė blauzdas vienam ir kitam, kurie buvo prikalti ant kryžių draug su juo. Priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad jis jau miręs, jie nelaužė jo blauzdų, tik vienas kareivis atvėrė jam ietimi šoną, ir tuojau išėjo kraujo ir vandens. Kursai matė, liudijo apie tai, ir jo liudijimas tikras.

Lekcija.

IZAIJO 12, 1-6.

A š dėkoju tau, Viešpatie, nes tu rustinai ant manęs, bet tavo narsa nusigrįžo, ir tu palinksminai mane. Štai, Dievas mano gelbėtojas, aš elgsiuos su pasitikėjimu ir nebijosiu, nes mano stiprybė ir mano gyrius — Viešpats, ir jis pasidarė man išgelbėjimas. Jūs semsitės su džiaugsmu vandens iš gelbėtojo šaltinių. Ir tą dieną jūs sakysite: Girkite Viešpatį ir šaukitės jo varda; skelbkite tarp tautų jo veikalus, priminkite, kad jo vardas kilnus. Giedokite Viešpačiui, nes jis padarė puikių dalykų; skelbkite tai visoje žemėje. Džiaugkitės ir girkite, Siono gyventojai, nes didis jūsų tarpe Izraelio šventasis.

Švenčiausis Sakramentas.

(Žiurėk "Laivo" No. 23).

Paskutiniame "Laivo" numeryje matėme, kad Jėzus žadėjo duoti tikintiesiems savo Kuną ir Kraują, kaip dvasios peną. Bet tame žadėjime dar nebuvo pilnai nurodyta, kokiū būdu turės būti vykdomas šis maitinimasis Jėzaus Kuno ir Krauju. Tai paaiškėjo tik per paskutinę vakarienę, kuomet V. Jėzus savo pažadėjimą išpildė.

Švenčiausiojo Sakramento Įstatymas.

Dieną prieš savo mirtį Jėzus valgydamas su savo apaštalais paskutinę vakarienę, paėmė į savo rankas duoną, laimino ją ir laužė, ir davė savo mokytiniais, ir tarė: "Imkite ir valgykite: **tat yra mano kunas.**" Ir imdamas taurę, padėką atliko, ir davė jiems, tardamas: "Gerkite iš šito visi: nes **tai yra mano Naujojo Įstatymo kraujas**, kuris išliejamas už daugelį nuodėmėms atleisti". (Mt. 26, 26-28).

Kaparnaume Jėzus žadėjo duoti mūsų dvasios maistui savo tikrąjį kuną ir kraują. Čia per paskutinę vakarienę Jėzus duoda savo kuną valgyti ir kraują gerti, bet ne tokiu būdu, kaip kad buvo manę Kaparnaume žydai, kurie buvo sau įsivaizdinę, Jėzus imsiąs piauti gabalus iš savo raumenų ir duosiąs taip savo mėsos valgyti ir kraujo atsigerti. Iš Jėzaus elgėsiu ir žodžių per paskutinę vakarienę matome aiškiai, kad Jo kuno valgymas ir kraujo gėrimas įvyksta ne žmogėdišku bet

sakramentaliu būdu, butent, pavydalais duonos ir vyno.

Jėzaus žodžiai pasakytieji įstatant Švenčiausiąjį Sakramentą, yra taip aiškūs, kad jokio abejojimo negali būti dėl jų prasmės.

Tiesa, jei šiaip žmogus paimtų duonos ir pasakytų: "tat mano kunas" — nieks jo žodžių rimtai nenorėtų suprasti. Bet drauge nieks niekuomet negalėtų tuose žodžiuose numatyti kokio vaizdingo kalbėjimo būdo. Nes žodis "duona" ar "vynas" niekad ir niekur nevartojama, kaip ženklas kuno ar kraujo.

Bet kuomet Jėzus, Dievo Sunus, kuris jau buvo aiškiausias žodžiais žadėjęs duoti savo tikrąjį kuną ir kraują mūsų dvasios penai, ima duoną ir vyną ir sako: "tai yra mano kunas, tai yra mano kraujas" — kiekvienas protingai mąstąs žmogus mato čia pažadėjimo išpildymą. Todelei turi nulenkti tik savo galvą ir nužemintu tikėjimu priimti Jėzaus žodžius tikrąja jų prasme.

Gražiai tą mintį išreiškė vienas šventųjų tėvų, sakydamas: "Jei Viešpats Jėzus, Dievo Sunus, sako: "tai yra mano kunas, tai yra mano kraujas", kas gi išdrįs sakyti, kad ne, kad čia ne "yra", bet "reiškia"?" Tai būtų begėdiškas Jėzaus žodžių ir Jo minties iškraipimas.

Ir delto Bažnyčia nuo pirmųjų savo gyvavimo dienų visuomet ir visur tikėjo, kad Jėzaus žodžiai, įstatant Švenčiausiąjį Sakramentą, turi tikrąją ir tiesiąją prasmę, o ne kokią netiesiąją, figuralinę..

Šv. Povilo žodžiai.

Kaip pirmųjų amžių Bažnyčia suprato Jėzaus žodžius, įstatant Švenč. Sakramentą, geriausiai parodo Šv. Povilo paaiškinimas, su koku pasirengimu reikia imti tą brangų dvasios maistą. Pirmame savo laiške korintiečiams, perskyrime 15, eilutės 23-29, šv. Povilas šitaipos sako: "Aš ėmiau iš Viešpaties, ką ir jums padaviau, kad Viešpats Jėzus tą naktį, kurioje buvo išduotas, ėmė duoną, ir dėkodamas laužė ir tarė: tai yra mano kunas, kurs bus už jus išduotas; tai darykite man atsiminti. Taipat ir taurę po vakarienės tardamas: Ta taurė yra naujoji sandora mano kraujuje; tai darykite, kiek kartų gersite, man atsiminti! Nes kiek kartų jūs valgysite tą duoną ir gersite tą taurę, jūs skelbsite Viešpaties mirtį, iki jis ateis. Taigi, **kas nors valgō tą duoną ir geria Viešpaties taurę nevertai, tas bus kaltas Viešpaties kunu ir krauju.** Todėl teištiria žmogus pats save ir taip tevalgo tos duonos ir tegeria iš tos taurės. Nes **kas valgo ir geria nevertai, tas valgo ir geria sau teismą, neatskirdamas Viešpaties kuno."**

Šv. Povilas pareiškia, kad kiekvienas kurs nori maitintis Viešpaties įstatytu, per paskutinę vakarienę penu, turi būti pasirengęs, vertas, tai yra, ma-

lonės stovyje. Nes ta duona ir ta taurė nesanti paprastas valgys, bet paties Viešpaties Jėzaus Kunas ir Kraujas. Kas neatskirdamas to, nevertas, turėdamas nuodėmių ant savo sąžinės valgo ir geria, kaip paprastą duoną ir vyną, tas teismą valgo ir geria.

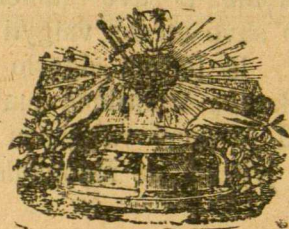
Čia aiškiai matoma šv. Povilo mintis, kad duona ir vynas, kuriuos Jėzus ištaręs įstatymo žodžius davė valgyti ir gerti apaštalams, kad ta pati duona ir vynas, kuriuos apaštalai kartodami Jėzaus įsakymu paskutinės vakarienės žodžius, duoda tikintiesiems valgyti ir gerti, nėra jau paprasta duona ar paprastas vynas, bet Viešpaties Jėzaus tikras kunas ir kraujas.

Žodžiu šv. Povilas aiškiai skelbia pirmųjų amžių Bažnyčios tikėjimą į Jėzaus Kristaus tikrąjį esimą Švenčiausiam Sakramente.

Mums tik belieka šv. Tomo Akviničio giesmės žodžiais išpažinti savo gilų tikėjimą ir karštą pagarbą Jėzui paslėptam Švenčiausiam Sakramente: Aš garbinu, Dieve, Tave iš širdies Kurs po pavydalais šitais slepies. Tau lenkiasi protas gudriausios galvos, Tave bematydams netekęs jėgos.

Tikių, ką tik sakęs yr' Dievo Sunus, Nėr nieko tikriau, kaip Jo žodis kilnus.

X.

MUSŲ DARBAI.

Marijonų Kolegijos Remėjai.

ŠV. MIŠIOS UŽ REMĖJUS.

Marian Hills, Ill. Artinosi didelė šv. Dvasios atėjimo šventė — Sekminės. Ji buvo čia tuomi nepaprasta, kad tą dieną Marijonų Naujokyno kopytėlėje buvo atlaikytos pirmos iškilmingos šv. Mišios ir pamaldos už visus Kolegijos remėjus-remėjas.

Naujokyno chorui pritariant, atgiedota šv. Mišios, pasakytas tai šventei tinkamas pamokslas ir suteiktas šv. Sakramentu palaiminimas.

Iš karštų jaunuolių širdžių veržėsi Dievui padėkos malda už visą gerą, o taipgi nuoširdus meldimas, kad Marijonų Vienuolijos visus geradarius Dievas apdovanotų gausiomis savo dovanomis.

PRISIRAŠO PRIE CENTRO.

Kai tik visuomenę pasiekė žinia, kad statomajai Kolegijai remti buriasi skaitlingi remėjų buriai, pradėjo plaukti aukos ir iš atskirų asmenų. Jie tiesiog nori priklausyti prie Centro, kai po remėjai, neįeidami į kokius skyrius. Be abejo, organizuotas darbas yra vaisingesnis, bet jei kur negalima susiburti arba nėra dar skyriaus, gali ir pavieniai skyrium prigulėti prie remėjų. Štai paskutiniu laiku tiesiog prie Centro prisirašė remėjais šie geros širdies asmenys:

Marijona Urbaičiukė \$3.00
Petronėlė Kukanskienė \$3.00

Valerija Butkienė \$5.00
Jonas Kasparas \$3.00
Viktorija Kasparienė \$3.00
Uršulė Žukevičienė \$3.00
Pr. Kuizinas \$3.00
D. Bartkienė \$3.00

NAUJAS SKYRIUS.

9. Brockton, Mass. Čia didžiai gerb. Kun. J. Švagždžiui, vietiniam klebonui, pritariant ir uoliai padedant, susitvėrė balandžio 13 d. š. m. gan skaitlingas Kolegijos remėjų burys. Iki šiol įsirašė remėjais ir įmokėjo šie:

Kun. J. Švagždys \$3.00
Kaz. Grigas \$3.00
Ona Vismontienė \$1.00
Jadvyga Statkaitė (į amžinas remėjas) \$5.00
Marijona Usaitienė \$4.00
Marijona Kilkienė \$3.00
Vincenta Pribišauskienė \$1.00
Benigna Vermauskienė \$3.00
Petronė Danila \$3.00
Kotryna Daukantaitė \$1.00
Morta Bačkauskaitė \$1.00
Barbora Ligekaitė \$5.00
Joanna Juknaitė \$1.00
Emilija Balčiunienė \$1.00
Juozapas Janulionis \$3.00
Ona Pekarskienė \$2.00
Petras Kubilius \$3.00
Izabelė Urbutienė \$1.00
Domicelė Valadkevičienė .. \$1.00

Eleonora Statkienē	\$2.00
Rozalija Eitavičiutē	\$1.00
Rozalija Radzevičiutē	\$1.00
Charles Balsevich	\$3.00
Mykolas Abračinskas (j amžī- nus remējus)	\$5.00
Marijona Dundulienē	\$2.00
Marijona Kašetienē	\$10.00
Marcelē Miliauskienē	\$3.00
Lucija Skeivienē	\$3.00
Petras Tubelis	\$1.00
Petronē Samsonienē	\$2.00
Petronē Atkinienē	\$3.00
Jonas Pigaga	\$1.00
Juozas Daugelavičius	\$1.00
Kaz. Šležienē	\$2.00
Mikalina Lai pienienē	\$3.00
Tadas Kubilius	\$3.00
Juozas Tamonis	\$3.00
Jokubas Saladonis	\$3.00
Pranas Kukauskas	\$1.00
Julijona Monikaitē (j amž. remējas)	\$3.00
Antanina Miliauskienē	\$3.00
Ant. Akstinas	\$3.00
Marijona Jaskelvičienē	\$3.00
Kotryna Sakienē	\$3.00
Jonas Jaskelvičius	\$3.00
Baltr. Miškinis	\$3.00
Juozas Graževičius	\$3.00
Steponas Kašeta	\$1.00
Teklē Gedvilaitē	\$3.00
Bolesl. Dambrauskas (amž. remējas) Liet. Bonā	\$50.00
Marijona Čiužienē (amž. remēja) Liet. Bonā	\$50.00
Mažamečiai:	
Juozas Tamulevičius	\$1.00
Ona Glaniauskienē	\$1.00

Elena Norkaitē	\$1.00
Kostas Gailius	\$1.00
Albinas Jermolevičius	0.50
Jonaš Petkus	\$3.00

Valdyba:Pirm. **M. Abračinskas, 187 Ames st.**Izd. **Šležienē, 45 Merton st.**Sekret. **T. Kubilius 163 Ames st.**

Apie kitur susitvērūsius Remējū skyrius pranešime vēlīau.

DAMOKĒJO.

Kai kur įsirašē geri žmonēs Koleģijos remējais, bet tuo tarpu del tam tikrų priežasčių nebuvo įmokējē savo duoklēs, arba visai arba nepilnai. Dabar pradeda mokestį siųsti į Centrą. Šiuo laiku prisiuntē šie asmenis:

2. Skyriaus:

Matas Stankevičius buvo įmokējēs tik \$1.00, dabar damokējo \$2.00; taigi viso — \$3.00.

Antanas Janušauskas damokējo \$2.00.

Be to prie 2 skyriaus dar prisirašē Vladas Strioga, įmokējēs \$1.00.

5. Skyriaus — (Bayonne, N. J.):

Jonas Matickas \$2.00

Elena Slieguvienē \$3.00

6. Skyriaus (Brooklyn, N. Y.):

Marijona Kanapinskienē . . \$2.00

Visiems ir visoms įmokėjusioms nuoširdžiai dėkojame. Butų gera, kad ir kiti remėjai-os, kurie buvo įsirašē, bet dar savo duoklēs neįmokējo — pasektų išvardintųjų pavyzdžiu ir pasiskubintų remėjū mokestį prisiųsti į Centrą šiuo adresu: **Rev. V. Kulikauskas, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.**

Ž I E D E L I A I.

Skurdas Ir Badas.

(Užbaiga).

Likęs vienas ir apsimastęs, Skurdas liko nepatenkintas. Jis suprato, kad jo prašymai užgavo Dieviškąjį Svečią. Dabar jis turėjo daug kitokių, kilnių norų. Tų norų patenkinimas būtų jam daug naudingesnis. Kaltinti tik save klaidą padarius jis galėjo. Jis pajuto reikalą kaip nors išlieti savo piktumą. Kaip tik prie jo tuo laiku priėjo jo šuo Badas, ir pirmą kartą gyvenime gavo smarkų niuksą į pašonę kietu suerzinto kalvio batu. Šuo sustaugęs išbėgo laukan, o kalvis gailėdamasis savo žiaurumo, atsigrįžo, kad pašaukti nekaltai nuskriaustą gyvulį ir jį paglostyti. Čia jis pamatė, kad ant kalto raitas sėdi koks tai nepaprastas padaras, ir juokdamasis į jį žiuri.

— Na ką, bičiuli, šiandieną tau dainuoti nesinori? — pasakė nepažįstamas.

— Aš dažnai su didžiausiu malonumu klausausi tavo dainų, eidamas šalia tavo kalvės, nes balsą turi puikų. Neužeidavau pas tave lig šiol todėl, kad žinau, jog dainuoja žmonės retai su manim reikalų turi... Aš geras velnias, kaip matai, ir pasirodau tik tada, kada reikalingas mano patarnavimas. Tu, Skurdas, šiandieną savo likimu nepatenkintas: svajoji apie turtus, garbę, puikumą. Aš tau visa tai pasiryžęs duoti; tik pasirašyk štai tą sutartį, ir

dešimt metų galėsi džiaugtis visomis gyvenimo gerybėmis.

— Tai! — pamanė Skurdas, — Dešimt metų laikas ne trumpas!

Ir pasirašė.

Kalvis apsiriko. Linksminantis laikas žaibo greitumu bėga. Kaip sapnas prabėgo dešimt metų. Jis nors ir spėjo gyvenime visko paragauti, bet linksmas gyvenimas jį dar viliojo. Jo reikalai taip susidėjo, kad vieną žiemos vakarą, jis vėl atsidurė savo senoje kalvėje. Ar tai pažaisti norėdamas, ar pasišildyti, tik jis atsidėjęs ėmė kalti didelius geležies gabalus. Tą darbą dirbant ir rado jį velnias.

— Puiku! — sušuko jisai. — Tu vėl grįžai prie savo senojo darbo. Buk ramus: ten kur aš tave nuvesiu, viskas primins tavo darbą; tik ne geležis, bet tu busi kalamas... Ir taip, mielas, atėjo laikas atsiskaityti!...

— Aš, velne, to laiko nepamiršau. Tik noriu atsisveikinti su savo namais. Aš noriu viską čia palikti tvarkoje, o čia, žiurėk, truksta dviejų geležinių štanų. Leisk man įdėti naujas: darbo bus ne daugiau pusvalandžio. Pasėdėk tuo laiku šiam krėsle ir paragauk štai tos saldžios degtinės, kurią atsivežiau iš miesto tave pavaišinti.

— Gerai, tik pasiskubink, — sutiuko velnias ir atsisėdo į krėslą, bet taip

susiraukė, lyg jis būtų adatomis išsagstytas.

Skurdas prakaitavo kaitindamas ir aštrindamas geležinės štangos galą, be pertraukos šnibždėdamas: "Viešpatie Jėzau, gelbėk!"

— A, tai tu taip! — nekantriai sušuko velnias. — Prisiekiu, kad tu meludies! Laiką tam išrinkai blogą, bičiuli; pasirašei sutartį — ir esi dabar mano. Na, keliaukim!

Jis norėjo atsistoti, bet negalėjo, lyg būtų prie krėslo prikaltas, o Skurdas, stvėręs iš ugnies baltai įkaitintą geležinę štangą, ėmė visomis jėgomis durti velnią. Velnias rėkia, draskos iš skausmo, o Skurdas pučia sau į usus, brauko prakaitą ir mala sau iš lengvo pragaro tarną.

— Pagailėk! atleisk! — rėkia velnias. — Ko tu, plėšike, iš manęs nori? Ar aš neišlaikiau žodžio? Ar tau bloga buvo tuos dešimt metų gyventi? Ai, ajai!... Ko dar nori?... Aš viską duosiu, tik paleisk mane!...

— Na, gerai, — sutiko Skurdas jau pavargęs. — Duok man dar dešimt metų to pat linksmo gyvenimo, o pasukui ateik ne žiemą, bet vasarą: aš noriu dar pavalgyti savo sodo slyvų ir atsiskirti su šiuo pasauliu linksmą saulėtą dieną.

— Sutinku — riktėlėjo velnias. — Per dešimt metų aš grįšiu, ir tada aš tau parodysiu, apgavike, kaip aš moku mokyti.

Antras dešimtmetis praėjo gal greičiau kaip pirmas. Vieną gražų vasaros vakarą velnias vėl atėjo pas Skurdą.

Dabar del atsargumo pasiėmė su savim šešius velniukščius. Skurdas sėdėjo po slyva.

— Sveikas, ponuti, — maloniai šypsodamasis sutiko Skurdas velnią. — Aš laikiu tavęs, net nusibodo belaukiant. Man jau linksmas gyvenimas nusibodo ir todėl mirsiu su malonumu. Parašysiu tik testamentą, ir tada eisim. Gal tuo laiku norėtum paragaut mano slyvų, jos dabar prinokusios ir be galo gardžios. Velnioščiai irgi tur but neatsisakys...

Visi velniai godūs. Todėl jie kvietimo kartojimo nereikalavo: įlipo visi į medį — ir smaguriauja. O laikas bėga.

Tuo tarpu kalvis kalvėje įkaitino savo geležinę štangą, juokdamasis išbėgo laukan ir ėmė jis badyti velnius. Velniai ir šen, ir ten, čypia, staugia, o nušokti iš slyvos negali. Daugiausiai, žinoma, teko jų vyriausiam ir todėl jis greit surėkė kalviui:

— Gana, Skurde! Jei tu nori dar dešimt metų laiko — aš sutinku, tik leisk mums nulipti nuo to medžio!

* * *

Po dešimt metų velnias vėl atėjo.

Skurdas jau iš tikrųjų pavargo gyventi, pražilo. O su žilais plaukais ateina į galvą ir rimtos mintys.

— Štai ir aš, — pasakė velnias, stovėdamas kely iš atsargumo. — Dabar jau mes juokų nekrėsime.

— Aš irgi jau nenoriu šposauti, — pritarė Skurdas. — Matau, kad iš tikrųjų mano galas atėjo. Bet tai niekniekiai; aš galiu pasigirti, kad gražiai tave du kartu apgavau. Aš netikiu vel-

nių galybei: jusų galybė pagrįsta žmonių kvailumu.

— Tu taip manai? — užsикаrščia-vo velnias. — Man rodos, kad savo galią aš tau nekartą parodžiau, kada į tavo menką piniginę bėrės milijonai.

— Mažmožiai! — paniekinančiai nusijuokė Skurdas. Kiek yra pasauly žmonių ir be tavęs turtingų. Piniginės juk pinigams ir daromos... Bet toje piniginėje paviešėti aš tau nepatarčiau...

Tą pasakęs, jis atrišo savo seną piniginę, ir juokdamasis žiūrėjo į velnią.

Bet jei velnias nepasitikintis, tai lygiai tiek pat ir savimeilus. Mintis, kad kas nors gali abejoti jo galybe, jam buvo nepakenčiama. Jis susitraukė ir vienu šuoliu išoko piniginėn.

— Na, matai! — suriko plonu balseliu kalviui.

— Matau, matau, — atsakė Skurdas, — bet norėčiau matyti, kaip tu iš ten išlysi...

Užrišo piniginę, padėjęs ją ant priekalo ėmė dideliu kaju kalti.

— Gana, gana! — rėkė velnias. — Aš sutinku sutartį pratęsti dar dešimčiai metų!...

— Ne, ponuli, nenoriu nei dešimties, nei dvidešimties metų... Gražink man mano sutartį.

Velnias ilgai kentė, kalvis ilgai kalė pasilsėdamas. Pagaliau velnias sutiko gražinti Skurdui sutartį.

* * *

Dabar Skurdas vėl buvo vargšas, dar didesnis, kaip pirmiau. Jau buvo

senas ir dirbti negalėjo. Jo slyva išdžiuvo, troba visai pasviró it senutė lazdos remdamosi; krosnis iširo.

Gyvenimas Skurdui jau buvo nemielas. Paėmė jis savo seną šunį Badą ir nuėjo prašytis, kad priimtų jį į rojų.

— Tuk, tuk.

Pusiau atsidariusiam langely pasirodė šv. Petro veidas.

— Kas tu toks?

— Kalvis, pas kurį tu kaustei savo arklį.

— Pažinau tave, nelaimingas. Tai tu ne rojaus, bet žemės velnioniškų gerbių geidei. Nėr tau vietos rojuje.

Ir uždarė langelį.

Tada Skurdas su Badu nuėjo prie pragaro vartų. Velniai vartus tuoj atidarė ir buvo pasirengę kuo mieliausiai pasitikti atvykstantį žmogų, bet pažinę, kad tai esąs Skurdas, nusigando ir greit uždarė prieš pat jo nosimi pragaro vartus.

...Ir todėl Skurdas ir Badas, nepriimti nei danguje nei pragare, dar ir dabar klajoja plačiame pasaulyje, visur prašydami nakvynės ir duonos gabalo...

Z. M. ("Trimitas").

Katalikų Pasaulys.

Švedija. Nors pamažu, bet visgi jau ima atbusti katalikiškoji dvasia ir Švedijoje. Protestantai ima susiprastinti daugiau. Susipratę, pamato tiesą ir grįžta į Katalikų Bažnyčią. Romoje didelio įspūdžio padarė apie šimto Švedijos protestantų atsilankymas šiais Jubiliejaus metais Romoje kartu su kitais Švedijos katalikais maldininkais. Jie visi buvo šv. Tėvo priimti ir išreiškė jam savo paklusnybę. Galima tikrai džiaugtis tais naujais įvykiais.

Kanada. Oblatas misijonierius T. P. Henri Husson jau penkiesdešimt metų darbuojasi tarp indiejiečių pačiame šiauriniame apgyventos žemės daly. Jisai turi jau daugiau 80 amžiaus metų. Pernai metais beminėdamas savo 50 m. darbavimosi sukaktuves, buvo nuvykęs į savo senąją tėvynę Franciją. Jo draugai spėjo, kad jisai jau nebenerės grįžti, bet gerbiamam senukui misijonieriui netiko senasis pasaulis ir jisai sugrįžo atgal į Il-a-la-Crosse kur pradėjo statyti naują bažnyčią ir ėmėsi organizuoti naują parapiją.

Belgija. Gegužės mėnesio viduryje įvyko Belgijos mieste Malines svarbus pasitarimas kaip suvienyti Anglikonų Bažnyčią su Katalikų Bažnyčia. Konferencija tęsėsi tris dienas. Iš Anglikonų pusės dalyvavo lordas Halifax, "English Church Union" prezidentas, Walter H. Frere, angl. vyskupas iš Truro, Charles Gore, buvęs Oxfordo anglikonų vyskupas; taipgi J. A. Robinson,

Wells dekanas, ir anglikonų kunigas B. J. Kdd iš Oxfordo.

Katalikų Bažnyčią atstovavo generalis vikaras de Malines J. M. van Roey, kun. Portal; J. E. Bateffol iš Paryžiaus ir kun. Hemmer iš Paryžiaus. Tai konferencijai pirmininkavo Jo Eminencija kardinolas Mercier, Belgijos Primas.

Konferencijos pasekmių kol kas neteko sužinoti. Viena aišku, kad anglikonų Bažnyčia ieško būdų vėl susivienyti su tikrąja Kristaus Bažnyčia. Dieve duok, kad greičiau tas įvyktų!

Anglija. Į Katalikų Bažnyčią kas kartas vis daugiau sugrįžta klaidatikių. Tas ypač žymu Londone. Labai dažnai buvusieji "priešeriai", anglikonų dvasininkai pereina į katalikystę. Kai kurie jų, bendras teologines žinias turėdami, stengiasi gauti tikrąją kunigystę Katalikų Bažnyčioje. Paskutiniu laiku praneša iš Londono, kad ten du buvusieji "pamokslininkai" p. Kilburn ir Holland, po tinkamo prisirengimo priimti į katalikų dvasininkus ir gavo pirmąjį žemesnįjį šventimą. Tuo pat laiku per aštuonias dienas keturiose vyskupijose sutverta ir pradėta statyti keliolika naujų parapijų bažnyčių.

Egyptas. Kairo mieste Egipte nuo 3 iki 10 geguž. dienos įvyko "Šeimos Kongresas." Tam Kongresui pradžia sumanymą padavė J. E. Apaštalinis Egipte delegatas. Kunigija tąjį sumanymą parėmė ir štai Katalikų Sąjunga Egipte turėjo geros progos šauniai pasirodyti. Kongresas buvo dar ir tuo

ypatingas, kad jame dalyvavo įvairių apeigų dvasininkai.

Užvaldžius magometonams Egiptą, ten apmiręs buvo ilgus amžius Katalikų gyvenimas, bet vėl dabar matome, inia daryt sparčiai pažangą, Katalikišką mintį, mokslą skleidžiant žmonių tarpe.

Ispanija. Ispanijos katalikai kovoja už mokymo liuosybę. Katalikai Ispanijoje įkurė naują Institutą, iš kurio tikisi greitai laiku padaryti Katalikišką

Universitetą, pasaulinės valdžios pripažintą. Tasai katalikų judėjimas tuo yra Ispanijoje žymesnis, kad prie jo prisideda Valstybinio Universiteto profesoriai ir laike tomistų laikytos mokslo savaitės, pagaminti naujai kuriamam Katalikų Universitetui įstatai.

Ispanijos katalikų pavyzdys sektinas yra visiems mylintiems Aukštąjį mokslą, aiškų, ir mums lietuviams, Amerikoje tveriant bent Kolegiją, o Lietuvoje — Katalikiškąjį Universitetą.

Klausimai ir Atsakymai

Mišios į Vilnių.

KLAUSIMAS. Aš J. Šaulinskienė dekoju "Laivo" redakcijai, kad Tamstos davėte man patarimą kaip nusiųsti į Vilnių šv. Mišioms auką. Bet man pačiai nepatogu. Aš Tamstoms atsiųsiu pinigų ant Mišių į Vilnių prie šv. Panelės Aušros Vartų. Tik malonėkite pranešti kiek reikia siųsti.

J. Š. iš Labd., Ill.

ATSAKYMAS. Mielu noru Tamstai patarpininkausime. Už vienas skaitytinės šv. Mišias yra \$1.00 auka. Už vienas giedotas \$3.00-\$5.00. Tai paprastose vietose. Kuomet kas nori kad jo intencija atlaikytų greičiau, pirmiau ir dar prie paskirto altoriaus, ar kokioj pragarsėjusioje stebuklais vietoje, prie paprastos šv. Mišių aukos pridėdama ekstra vienas, kitas doleris. Tamsta pati supranti, kad suteikęs šv. Mišioms didesnę auką turi

teisės tikėtis, kad jo intencija bus pirmiau atlaikyta už kitų mažesnę auką davusius.

Maldavimas.

KLAUSIMAS. Ar yra nuodėmė jeigu į kokią svietišką dalyką įsimylėjus prašai Dievo kad išklaudytų?

"Laivo" Sk. iš Kenosha, Wis.

ATSAKYMAS. Maldauji pas Dievą sau mėgstamo daikto nei kokios nuodėmės nėra. Nes kas tikrumoje meldžiasi, tas prašo arba tiesioginiai sau amžino išganymo, arba priemonių pasiekti savo amžinai laimei. Jeigu gi mėgstamas daiktas trauktų Tamstą nuo Dievo, Jisai gailėstingai padarys Tamstos maldos neišklausęs.

Kortos.

KLAUSIMAS. Ar apreiškia kortos

kokią laimę, ar nelaimę žmogui? Viena kartą man metė kortas (kabalą) išėjo gerai, o mano žmonai nelaimingą ateitį rodė. Ar tas yra per Dievo daleidimą, ar kaip? Mužu nei kiek kortoms netikime, nusispjovėme ir užmiršome.

B. Stelnonis iš Kalkaska, Mich.

ATSAKYMAS. Gerai Tamsta darai, kad prietarams netiki. Kas pripažįsta jėgą kortoms, ar kitiems miekamams, kurios Dievas jiems medavė, nusideda prietarų, burtais. Kortos yra negyvas daiktas, ateities nežino, nei negal pasakyti. Geriaus tokiais niekais neužsiminėti, o velyk pamėmus rimtą knygelę pasimokyti, pasiskaičiuoti liuosu laiku.

Šv. Mišios.

KLAUSIMAS. Ar yra tos pačios mišios ir Dievui ta pati garbė ar pigiai, ar brangiai užpirksi? Aš girdėjau sakant, kad vistiek.

“L.” Sk. iš Ladd. III.

ATSAKYMAS. Iš kiekvienų šv. Mišių Dievui yra ta pati garbė, nes Mišių vertė nepriklauso nuo to, ar jos bus giedotinės, ar skaitytinės, ar žmogus duos ant jų mažesnę, ar didesnę kunigui auką. Bet jeigu nori, kad kuris kunigas atlaikytų Tamstos intencija šv. Mišias paskirtą dieną ir valandą, aišku, kad tuomet šv. Mišioms auka privalo būti Tamstos didesnė, negu paprastai. Kitaip galėtų jaustis kiek nuskriausti pirmiau davusieji ant šv. Mišių. Jeigu gi duodi tik \$1.00, tai aišku, kad turi palaukti savo eilės kol kunigas atlaikys visas gavusias šv. Mišias po \$2.00, \$3.00, ar daugiau, kol atlaikys gautas prieš Tamstą po \$1.00 dolerį.

Taigi, jeigu Tamsta nori, kad kunigas greičiau Tamstos intencija atlaikytų šv. Mišias, duok tinkamą auką.

Poteriai.

KLAUSIMAS. Ar geri yra tokie senų senovės poteriai, kurių mane bobutė išmokino, einant gulti, pav. “einu aš vėly vakarą į patalą, nešu kryžių per patalą” ir tt. Girdėjau, kad nereikia kalbėti tokių poterių.

“L.” Skaitytoja iš Kenosha, Wis.

ATSAKYMAS. Kad Tamsta prieš gulsiant pasimeldi, — gerai darai. Visi tikri katalikai prieš gulsiant meldžiasi, nes kas žino, gal toji naktis paskutinė buti. Senų senovės vakarinės maldos gali būti geros, jeigu jos tikrai yra maldos. Iš pamintų Tamstos maldos kelių žodžių matyti, kad ten nedaug yra maldos. Geriau Tamsta padarysi vakare kiek pasimeldus už skaistykloje esančias dušias, save pavesdama Angelo Sargo globai, atsidavusi šv. Jėzaus Širdžiai, šv. Marijai, šv. Juozapo globai. Gali būti trumpa maldelė į šią panaši: “Saugok mus, Viešpatie, budint, sergėk mus miegant, idant budėtume su Kristumi ir atsilsėtume ramybėje Amen,” ar kitos panašios.

Maldininkų kelionė į Romą.

KLAUSIMAS. Prašau atsakyti, ar Chicagos maldininkai rengiasi važiuot Romon. Jei taip, tai kada, nes ir aš noriu prisidėti.

ATSAKYMAS. Kiek mums yra žinoma, jokia LIETUVIŲ katalikų organizuota grupė nesirengia iš Chicagos vykti Romon šiais metais.

Lietuvos Žinios.

Sidabrinų monetų varžytinės. Neseniai, gegužio mėnesį, Finansų Ministerijoje įvyko varžytinės 8 mil. sidabrinų monetų kalti, dalyvaujant anglų, danų, prancuzų ir olandų užsienio firmos. Pigiausiomis sąlygomis pasiūlė danų firma "Danijos monetų rumai", sutikdama minėtą monetų sumą padaryti maždaug už puspenkto milijono litų. Kuriai firmai bus pavesta kalti pinigų, dar sunku pasakyti, nes finansų ministeris savo sutikimo nėra nė vienai firmai davęs ir sutarties dar nėra pasirašęs.

Klaipėdos krašto Seimelio rinkimų įstatymas. Šią įstatymą jau svarstė Seimo Savivaldybių komisija. Jis jau patiektas Seimui svarstyti. Įstatymas mažai kuo skiriasi nuo Lietuvos Seimo rinkimų įstatymo.

Atvažiavo Suomijos žurnalistai. Neseniai, gegužės 13 d., Kaunan atvyko suomių žurnalistų ekskursija iš 19 žmonių. Svečius stoty sutiko Lietuvos Rašytojų Žurnalistų Sąjungos pirmininkas kan. J. Tumas, vice-pirmininkas M. Šalčius, dienraščių redaktoriai, Kauno miesto burmistras p. Vileišis ir žurnalistų burys. Svečius pakvietė mūsų rašytojų ir žurnalistų sąjunga. Jie dalyvavo mūsų tautos šventėje Kaune, paskiau aplankė kai kurias provincijos vietas, kaip tai, Birštoną, Alytų, Mariampolę, Veliuoną, Klaipėdą, Šiaulius ir kitas vietas. Svečiai buvo apie 10 d.

Prekybos ir pramonės rumų rinkimai. Rinkimai į steigiamus prekybos ir

pramonės atstovų rumus įvyko Prekybos departamente šia tvarka: bankinių įstaigų — gegužės m. 16 d., kooperatyvų įstaigų — gegužės m. 20 d. ir pramonės įstaigų — gegužės m. 25 d. Pirmojo laipsnio prekybos įstaigų rinkimai įvyko gegužės 18 d. visose apskrityse prie mokesnių inspektorių, o Kaune — Prekybos departamente, Kaune.

Geležinkelių derybos su Vokiečiais. Gegužės m. 6 d. Kaune prasidėjo tarp Vokiečių ir mūsų atstovų derybos dėl atsiskaitymo prekiniais vagonais ir už naudojimąsi jais. Vokietijoje 1918 — 19 m. dėl netobulauš susisiekimo buvo dingę 485 Lietuvos prekiniai vagonai, kurių 87 iki šiol Vokietija nėra grąžinusi. Vokiečiai taip pat atsisako sumokėti už naudojimąsi mūsų vagonais daugiau kaip 1 milijoną popierinių frankų, aiškindamiesi, kad jie neva nežinoję kurie mūsų vagonai, nes ant jų nebuvę parašų, tad ir mokėti sakytos sumos negali. Jei Vokiečiai nesutiks grąžinti vagonų ir sumokėti pinigų, ginčas bus įteiktas išspręsti tarptautinei susisiekimo organizacijai Berne, Šveicarijoje.

Vokiečiai atiduoda riedmenis. Tam tikra mūsų geležinkelių komisija Tilžėje pradėjo prminėti iš Vokiečių geležinkelių turtą, kuris priklauso Lietuvai einant Klaipėdos konvencija. Turtas atiduodamas tvarkoj.

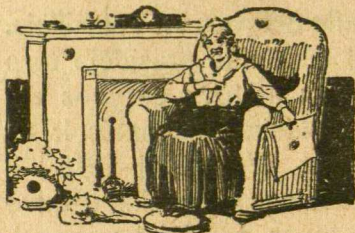
Mariampolės realinė gimnazija uždaroma. Šią gimnaziją Švietimo mini-

sterija yra nutarusi uždaryti del žalin-
gos mokiniams jos pakraipos. Kaip
žinoma, kai kurie šios gimnazijos mo-
kiniai buvo suimti kaip komunistai.

**Lietuvos atstovas prie Vatikano
atšauktas.** Del pasirašyto tarp Lenki-
jos ir Vatikano konkordato, Lietuvos
vyriausybė atšaukė savo atstovą prie

Vatikano p. Macevičių. Taip pat išva-
žiavo iš Lietuvos ir popiežiaus delega-
tas arkivyskupas Zechini. Tačiau dip-
lomatiniai santykiai tarp Lietuvos ir
Vatikano šiuo žygiu nelaikomi nutrauk-
tais.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei
jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasde-
šimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium
taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po to-
bulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER
VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir
tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:
"Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti
TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek
iš Silberbow, Mont. Panašių laišku mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill.
didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo popu-
liariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra
geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner-
viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.
Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.
Pasekmingai siunčiam pinigūs ir
Parduodam Laivakortes.